

KULMÂKIVI

SUOMEN TEOLOGISEN INSTITUUTIN TIEDOTUSLEHTI
KULMAKIVENÄ ON ITSE KRISTUS JEESUS (EF 2:20)

3/2020

ETÄTÖISSÄ

”LUTERILAINEN USKO
SÄILYY MAASSAMME”

Etätöissä

Moni on joutunut koronakriisin takia etätöihin. Niin olemme mekin STI:ssä suurelta osin. Olen aloittanut pääsihteerin tehtäväni hyvin erikoisessa tilanteessa. STI on ollut auki vain maanantaisin ja keskiviikkoisin ja silloinkaan ei täällä juuri ihmisiä paria poikkeusta lukuunottamatta näy. En ole siis pääsyt vielä kunnolla tutustumaan STI:n opiskelijoihin, mutta tietenkin sinänsä hyvä asia on, että myös teologian opiskelijat ottavat koronan vakavasti ja ovat siirtyneet etäopiskeluun. Toisaalta nyt on päässyt perehtymään taloon rauhassa ja suunnittelemaan syksyä ajan kanssa.

Onneksi STI:n nettisivuilla on paljon materiaalia, tekstejä ja vanhoja luentoja, joita voi jakaa opiskelijoille ja muille kiinnostuneille näin etäopiskeluaikana. Esimerkiksi STI:n Youtube-kanavalla uudet luennot saavat nopeasti useita satoja katseluita. Se tarkoittaa, että luennoille on tilausta, ja vaikka katsojia olisi paikalla vain muutama, ne tavoittavat maanlaajuisesti suuren joukon. Jos et ole vielä tätä mahdollisuutta huomannut, niin ota STI Youtubessa seurantaan.

Kukaan ei vielä tiedä, mitä tästä poikkeustilasta seuraa yhteiskunnallisesti, kirkollisesti ja hengellisesti. Turvallista kuitenkin on jättäytyä Jumalan käsiin. Ol-

koon tämä aika, jolloin meille näytetään, missä meidän ainoa todellinen turvamme on. Toivottavasti tämä aika saa monet rukoilemaan ja kääntymään Jumalan puoleen. Silloin se on tehnyt tehtävänsä.

Korona on vienyt myös oikealla tavalla perusasioiden ääreen. Pariin kuukauteen ei ole juuri puhuttu samaa sukupuolta olevien avioliitoista tai muista ajankohtaisista kiistakysymyksistä, jotka yleensä vievät meiltä liian suuren huomion. Liberaalit uudistukset ovat nyt hetken pois asialistalta. Toivotaan, että tästä tulisi suuri hengellisen uudistumisen aika niin kirkollemme kuin herätysliikkeillemme. Ehkä juuri tällä tavoin meitä riisutaan kaikesta turhasta ja opastetaan kiinnittämään huomio itseensä Jumalaan.

Edelleen tällaisina aikoina on tärkeää, että herätysliikkeillä on STI:n kaltainen yhteistyöjärjestö, joka toimii niiden puolestapuhujana ja kouluttaa tulevia teologeja. Uskon, että STI:n merkitys tulee tulevina vuosina olemaan suuri. Rukoilethan edelleen STI:n työn ja toiminnan puolesta, jotta se voisi jatkaa poikkeusaikojen yli, uudistua ja tuottaa paljon hedelmää.

SANTERI MARJOKORPI

27.4.2020

SYYSKAUDEN AVAUS JA TIMO ESKOLAN ELÄKKEELLELÄHTÖJUHLAT

Keskiviikkona 2.9. järjestetään STI:n syyslukukauden avajaiset ja Timo Eskolan eläkkeelleläähtöjuhlat. Tule paikan päälle juhlistamaan Timon pitkää työuraa STI:llä. Päivän aikataulu on näillä näkymin seuraava:

- * klo 13-14 vastaanotto
- * klo 14-16 kahvitukset
- * klo 15-16 kirjakirpputori
- * klo 16-18 Timo Eskolan juhlatuoto

Tarkemmat yksityiskohdat ilmoitetaan myöhemmin syksyn ohjelmassa. Ota huomioon myös, että sen hetkinen koronatilanne voi vaikuttaa suunnitelmiin.

STI:N TOIMINNASTA VUONNA 2019

Tässä muutamia poimintoja STI:n toimintakertomuksesta vuodelta 2019:

- * Toimitilassaan STI järjesti 39 luentosarjaa, kurssia, iltapäivää tai yksittäistä keskustelua tai väittelyä. Näissä eri osallistujia oli 843 (vuonna 2018 762) (luentosarjoihin, kurssihin ja keskusteluihin osallistuneet eri osallistujat laskettu yhteen). Melkein kaikki luennot ja keskustelut videoitiin. Yhdellä videolla oli enimmillään katselukertoja 1.162 ja vähimmillään 162.
- * Kevään ja syksyn aikana STI:n opetukseen STI:n toimitilassa osallistui 37 ensimmäisen vuoden (vuonna 2018 28) ja 34 toisen vuoden (vuonna 2018 25) teologian opiskelijaa Helsingin yliopistosta.
- * STI:n tiloissa varattavia lukupaikkoja oli 17 ja ne olivat varattuina. Vuoden lopulla päätettiin, että tietokoneluokkaan avataan viisi tai kuusi uutta lukupaikkaa, koska lukupaikoille on kysyntää. Lukupaikan saattoi varata vuodeksi kerrallaan.
- * Toukokuussa järjestettiin neljän päivän mittainen valmennuskurssi. Kurssille osallistui 13 teologiaa opiskelemaan pyrkivää, joista 77 % sai opiskelupaikan.
- * Uusi vuokrasopimus nykyisestä toimitilasta tehtiin toukokuussa. Sopimuksesta neuvoteltiin pitkään talvella ja keväällä. Uusi sopimus on viiden vuoden mittainen ja vuokra on sama kuin aikaisemmassa sopimuksessa.

TEKSTI: JARI RANKINEN

SUOLANA MAKUNSA SÄILYTTÄEN

”Te olette maan suola. Mutta jos suola menettää makunsa, millä se saadaan suolaiseksi? Ei se kelpaa enää mihinkään: se heitetään menemään, ja ihmiset tallaavat sen jalkoihinsa.” (Matt. 5:13)

* * * * *

Suola ei ole hyväksi, jos kuuntelemme aikamme terveysvalistajia. Se nostaa verenpainetta, aiheuttaa sydänkohtauksia ja tuo mukanaan monia terveydellisiä ongelmia. Antiikin maailmassa suolan arvoa ei kuitenkaan voinut vähätellä. Roomalaiset sotilaat saivat palkkansa suolana ja kreikkalaiset pitivät suolaa jumalallisena. Myös Mooseksen laki määräitelti, että kaikissa uhrilahjoissa tuli käyttää suolaa. Siellä sanotaan jopa, että ”suola on Jumalan liiton merkki.” (3. Moos. 2:13). Jokaisessa ihmisen solussa on suolaa ja ilman sitä ne kuolevat. Kun Jeesus puhuu opetuslapsista suolana, kuulijat ymmärsivät suolan universaalien välttämättömyyden.

Antiikissa suola oli välttämätöntä säilytykseen. Maan suolana kristityt on kutsuttu rakentamaan ja säilyttämään maata, jossa elämme. Kristityt ovat säilytysaine, joka säilyttää tätä maailmaa pahan pilaavalta vaikutukselta ja estää moraalista rappiota olemassaolollaan.

KRISTINUSKOLLA ON
MERKITTÄVIÄ VAIKUTUKSIA
YHTEISKUNTIIN.

Pienikin määrä säilyttävää vaikutusta voi hapattaa koko taikinan. Sen vuoksi Jumala lupasi Abrahamille, että jos hän löytää Sodomasta kymmenen hurskasta ihmistä, hän säilyttää tuon kaupungin.

Suola on säilytyksen lisäksi myös maun parantaja. Kristityt vaikuttavat maailmassa sen hyväksi ja parantavat sen makua. Toisin kuin usein väitetään, kristinuskolla on ollut valtava positiivinen vaikutus maailmanhistoriaan. Kristinuskolla on todettavissa suuri merkitys esimerkiksi koululaitoksen, terveydenhuollon, yliopistojen ja jopa koko länsimaisen tieteen kehitykseen. On syytä tiedostaa, että kristinuskolla on merkittäviä vaikutuksia yhteiskuntiin. Kristityt ovat olleet rauhan rakentajia, lohduttajia surussa, köyhien auttajia, nälkäisten ruokkijia sekä haavoittuneiden sitojia ja näin hyvillä teoillaan antaneet paljon makuaan ja suolaansa maailmalle.

Aikamme on kyseenalaistanut suolan tarpeellisuuden. Ajatellaan, että kristinuskon tulisi olla mahdollisimman yhdenmukainen ajan aatevirtausten ja kulttuuristen trendien kanssa. On omaksuttu liberaaliteologian taustalla vaikuttava ajatus, jonka mukaan kristinuskoa on välttämätöntä muuttaa, jotta se voisi löytää elintilaa modernista maailmasta. Hyvä esimerkki tästä on Suomessakin vierailut episkopaalikirkon piispa John Shelby Spong, jonka suomennetun kirjan otsikko oli ”Miksi kristinuskon tulee muuttua tai kuolla?” Pyrkimyksenä oli siis perustaa kristinuskon omien lähtökohתיensa sijaan inhimilliseen kokemukseen ja moderniin kulttuuriin.

Liberaaliteologia imaisee näin ajan hengen sellaisenaan, jolloin seurataan vain kulloistakin valtafilosofiaa. Usein taustalla on ajatus, että ymmärrys Jumalasta muuttuu historian saatossa, joten kirkolla ei ole oikeutta määritellä sitä, mitä yksilön tulisi uskoa Jumalasta. Yksilö ei kuitenkaan tällöin vapaudu ajattelemaan mitä haluaa, vaan Raamatun ja kirkon opin sijaan hänen ajatuksensa määrittävät yhteiskunnassa vaikuttavat ideologiat. Liberaaliteologia korvaa näin kristinuskon jollakin muulla ideologialla ja suola menettää makunsa.

Aikamme muotiajatukset eivät synny tyhjästä, vaan jokainen ihminen on tiedostamattaan jonkun kuolleen filosofin ajatusten edustaja. Omaksumalla ajan hengen lähtökohdaksi joudumme esimerkiksi joidenkin saksalaisten valistusfilosofien tai ranskalaisten vasemmistofilosofien ajatusten armoille – usein tietämättämme. Niiden sijaan olisi parempi juurtua Raamattuun ja kirkon tunnustukseen.

MISSÄ KRISTINUSKO
MUUTTUU, SIELLÄ SE
KUOLEE.

Ongelmana on, että liberaaliteologian myötä yhteiskunnan vallitsevan aateilmas-ton kohtalo yhdistyy kirkon kohtaloon. Kuitenkin se, joka menee ajan hengen kanssa naimisiin, jää ennen pitkää leskeksi. Pitkällä aikavälillä tämä liberaaliteologian perusratkaisu ei näytä kestävän. Ne kirkot, jotka ovat eniten muuttaneet sanomaansa modernille ajalle sopivaksi, näyttävät kuolevan ensimmäisinä. Todellisuudessa asia onkin juuri päinvastoin kuin Spong ajatteli: missä kristinuskosta muuttuu, siellä se kuolee. Jos kristinuskosta karsitaan aina se, mikä näyttää olevan ajan henkeä vastaan, jossain vaiheessa ei ole mitään jäljellä.

Jos suola menettää makunsa, se ei kelpaa enää mihinkään. Me pyrimme tekemään STI:ssä työtä, jotta suola pysyy maukkaana ja kristinuskosta voisi säilyä vielä tulevillekin polville.

TEKSTI: SANTERI MARJOKORPI
KUVA: CONGERDESIGN,
[HTTPS://PIXABAY.COM](https://pixabay.com)

”Luterilainen usko säilyy maassamme”

- Kaikessa työssäni olen ensi sijassa Kristuksen asettamaan paimenvirkaan vihitty ja kutsuttu pappi. Tämä ohjaa minua tehtävässäni. Opetan Raamattua ja kehotan turvautumaan Jumalaan, STI:n hallituksen jäsen Vesa Pöyhtäri toteaa.

Yksi STI:n taustajärjestöistä on ruotsinkielinen Rauhan sana eli Laestadiaenernas Fridsföreningars Förbund r.f. (LFF). LFF:n jäsenenä on puolestaan yhdeksän rauhan- ja rukoushuoneyhdistystä, jotka ovat itsenäisiä ja päättävät omista asioistaan. LFF koordinoi yhteisiä työmuotoja kuten lähetystyötä. Vesa Pöyhtäri toimii järjestössä paikallisradion (Radio LFF) sekä herätysliikkeen lehden (Sions Missionstidning) vastaavana toimittajana.

Vesa on syntynyt Rovaniemellä ja hänen hengellinen taustansa on rauhan-sanalaisuudessa ja Rovaniemen seurakuntanuorissa.

- Seurakuntanuorissa meidän nuorisopappejamme olivat ensin Miikka Ruokanen ja sitten Jorma Puhakka – kaksi hyvää pappia, Vesa muistelee.

Teologiaa Vesa alkoi opiskella 23-vuotiaana. Silloin hän syventyi myös ensimmäistä kertaa kunnolla luterilaiseen tunnustukseen. Siitä syntyi rakkaus tunnustukseen, joka on vieläkin kestänyt.

- Löysin evankelisten opiskelijatovereitteni kautta tunnustuskirjoja tutkivan Concordia-piiriin, jota Simo Kiviranta ja Sakari Korpinen pitivät silloin kodeissaan. Simo Kiviranta oli minulle myös sikäli merkittävä, että hän oli graduseminaarissani assistenttina.

JUMALAPALVELUSYHTEISÖJEN NOUSU ILAHDUTTAA

Tällä hetkellä Vesa asuu perheineen Oulussa ja osittain myös Larsmossa. Hänellä on vaimonsa Karitan kanssa yhdeksän lasta, joista kuusi asuu vielä kotona. Ennen nykyistä työtään Vesa toimi seurakuntapapina 16 vuotta, joista viimeiset yhdeksän vuotta hän toimi Oulussa kappalaisena Karjasillan seurakunnassa.

Niin sanotusta Heikan paperista alkoi Vesan mukaan evankelisluterilaisessa kirkossa surullinen kehitys, joka johti siihen, että perinteisellä virkakannalla olevan ei ollut enää mahdollista toimia seurakunnassa, jossa oli samaan aikaan naispappeja. Tämän jälkeen Vesa jätti kappalaisen viran ja jonkin ajan kuluttua siitä sai kutsun LFF:n palvelukseen, jossa hän tekee nykyisin työtään.

Vesa näkee, että luterilaisuuden asema on Suomessa vahva, ja hän uskoo siihen, että luterilainen usko säilyy maassamme.

- Siitä, säilyykö se nykyisessä isossa kirkossa, en kuitenkaan ole ollenkaan varma. Monin paikoin se on jo kuolemassa, jos sitä mitataan sanoman sisällöllä, mitä jotkut kirkon työntekijät julistavat.

Vesa ajattelee, että paikalliskirkolla ei ole luterilaiseen ja kristilliseen uskoon monopolia. Siksi hän iloitsee monille paikkakunnille syntyvistä uusista monenlaisista jumalanpalvelusyhteisöistä, joita esimerkiksi STI:n jäsenjärjestöt ovat perustaneet.

AKTIIVISTA SEURAVÄKEÄ

Vesa näkee oman taustajärjestönsä LFF:n olevan hengellisesti vakaalla pohjalla. Hänen mukaansa sillä on hyvät vanhat toimintamuodot, jotka soveltuvat nykyiseen tilanteeseen ja tarpeeseen.

- Tämän lisäksi liikkeessä on avoimuutta kehittää toimintaa sekä ottaa käyttöön uusia toimintamuotoja täydentämään sitä, mihin seuraperinteen puitteissa ei kyetä vastaamaan. Saarnavirkaan kutsutut ja siunatut saarnaajat hoitavat Jumalan sanalla ”seurakuntia”, joiksi kutsumme rukoushuoneyhdistyksiämme.

Isojen seurojen yhteydessä on useimmiten ehtoolliskirkko, joka toimitetaan perinteisen virkakäsityksen mukaisesti. Seuroihin osallistuva joukko on aktiivisesti mukana toiminnassa.

- Seurakuntalaiset ovat rauhallisia ”rantaruotsalaisia”, jotka tekevät paljon talkootyötä rukoushuoneissaan, Vesa kiittelee.

STI:LLÄ MERKITTÄVÄ ROOLI

Suomen teologisessa instituutissa Vesa on mukana sekä hallituksessa että työvaliokunnassa, joka on eräänlainen asioita valmisteleva elin.

- Olen aina halunnut kantaa vastuuta siellä, missä olen toimimassa. Kun näihin tehtäviin avautui mahdollisuus, otin tehtävät iloiten vastaan. Samalla tiedostan nöyrästi, että jokainen ihminen on rajallinen ja voi tuoda vain oman kämmenenleveytensä yhteiseen pöytään.

Vesa näkee, että STI:llä on paljon merkitystä Suomen hengellisessä kentässä ja sen toiminnalle on edelleen kova tarve.

- Jo Eero Junkkaalalle sanoin aikanaan, että on hienoa, että on STI, jonka työntekijät kykenevät perehtymään syvällisesti aikamme haasteisiin, tekemään teologiaa, opettamaan ja tuottamaan materiaalia.

TEKSTI: SANTERI MARJOKORPI

KUVA: PÖYHTÄRIN PERHEARKISTO

Mitä 28 vuotta ovat opettaneet minulle STI:ssä?

Teologian tekeminen ja opettaminen on välttämätöntä. STI on ollut olemassa 33 vuotta, ja niistä 28 vuotta olen toiminut täällä opettajana ja tutkijana. Näinä vuosina olen monet kerrat pohtinut instituutin tehtävää ja tarpeellisuutta. Aina esiin nousee välttämätön tarve: tätä työtä on tehtävä. Sitä on tehtävä kaikissa tilanteissa. Kaikissa vaikeuksissa. Kaikissa jännitteissä.

Teologian opiskelijoiden ulkonainen tilanne vahvistaa käsitystä. STI perustettiin myrskyisinä vuosina, kun Raamattua revittiin ja usko tuntui katoavan Helsingissä. Sisällön suhteen asetelma ei kuitenkaan ole muuttunut, vaikka näkyvät kiistat ovat vuosien varrella lieventyneet tai ainakin muuttuneet. Suomalainen raamatuntutkimus ei Helsingin osalta ole muuttunut juuri nimeksikään.

Ammattilaisena voisin sanoa, että tilanne on varmaankin mennyt monelta osalta huonompaan suuntaan. Moni teologi valmistuu tänä päivänä maisteriksi kuvitellen, että Raamatusta ei löydy kirkon opille mitään lähtökohtaa, ja että kukin tulkitsee tekstejä vain omalla tavallaan. Hurjimpien väitteiden mukaan kristinuskolla ei ole enää erityislaatua. Kaikki uskonnot pelastavat samalla tavalla. Siksi tarjotaan vain suvaitsevaisuutta ja uskontojen vuoropuhelua.

STI:N ON TEHTÄVÄ
"KYYNÄRPAÄT SAVESSA"
TÖITÄ TEOLOGIAN ETEEN.

SUUREN TEHTÄVÄN EDESSÄ

Tällaisessa tilanteessa on annettava vastaus, ja toki sitä on annettukin. Itse asiassa kansainvälisessä tutkimuksessa vanhat niin sanotut radikalisoituneet näkemykset ovat jo kovasti muuttuneet niin Jeesus-tutkimuksen, metodologian, Paavali-tutkimuksen kuin Uuden testamentin teologiankin osalta. Vain täällä Helsingissä tarvotaan enimmäkseen vanhassa suossa.

Omassa työssäni Uuden testamentin tutkijana minulla on ollut ainutlaatuinen mahdollisuus perehtyä moniin eri aihepiireihin. Ehkä kiinnostavin niistä on ollut Uuden testamentin sisältö. Kysymys kuuluu: muodostavatko tekstit yhtenäisen teologisen kokonaisuuden? Yliopistolla moni toistelee, että eivät missään nimessä muodosta. Tutkimus on kuitenkin toista mieltä. Kirjassani Uuden testamentin narratiivinen teologia nostin esille yhden tärkeän sisältöperiaatteen.

Vanhan testamentin historia päättyy erikoisella tavalla pakkosiirtolaisuuden kriisiin. Kuninkaat on tapettu, Jeremia kuljetettu Egyptiin ja Hesekiel viety vangittuna Babyloniin. Tekstiä lukies sa tuntuu siltä, että Israelin kertomus katkeaa. Jäljellä on vain toivo siitä, että Jumala kerran armahtaa kansaansa, antaa vapautuksen vuoden eli riemuvuoden ja Daavidin poika syntyy Messiaana maan päälle. Uusi testamentti jatkaa tästä.

Kun yhden sukukunnan, Juudan, rippeet ovat palanneet vanhaan maahan, Jumala herättää tästä kannosta Daavidin suvulle tuoreen version. Jeesus julistaa olevansa Jumalan lähettämä Vapahtaja, joka julistaa ihmisille synnit anteeksi. Apostolit puolestaan saarnaavat ristiinnaulittua Messiasista, jonka uhri puhdistaa kaikki langenneet synnistä ja syyllisyydestä. Tämä viesti on Uudessa testamentissa selvästi näkyvillä ja yksiselitteinen. Siihen voi jopa teologi tarttua.

MERKITYSTÄ MERKITYKSETTÖMÄLLE MAAILMALLE

Merkitys tuntui kuitenkin kadonneen teologiasta 1900-luvulla. Tätä aihetta olen käsitellyt viimeisessä laajassa tutkimuksessani merkitysteoriasta. Tutkimus New Testament Semiotics on nyt kustantajalla tarkastettavana.

Tälläkin aiheella on kosketuskohta ajassamme. Saamme kaikkialta kuulla väitteitä siitä, että merkitykset ovat pelkkiä kielipelejä. Lopullinen totuus on

kadonnut. Sukupuoli on pelkkä kielellinen rakennelma ja kristillinen avioliitto ihmisen vapautta rajoittava instituutio. Miksi sellaiseen pitäisi enää sitoutua, jos yksilö rakentaa sukupuolisuuutensa elämän aikana monta kertaa?

Perusteltu kieliteoria nousee tällaisia väitteitä vastaan. Kieli on väline, ei rajoite. Sen avulla ei pelata pelejä, vaan ilmaistaan vakaumuksia. On selvää, että nykyään vakaumukset ovat jo kaukana kristinuskosta. Siksi kristillisen kirkon on syytä selvittää omaa kantaansa ja astuttava selkeästi esille arvokonfliktissa. Vaikka jälkikristillinen Eurooppa elää arvosodan aikakautta, Raamatun totuus ei ole kadonnut mihinkään.

Siksi STI:n on tehtävä kyynärpäät savessa työtä “paremman teologian” eteen, kuten vanha iskulause sanoi. Tämän haasteen jätän mielihyvin seuraaville polville, joille vetovastuu nyt siirtyy.

TEKSTI: TIMO ESKOLA
KUVA: KUVAKAAAPPAUS STI:N
YOUTUBE-LUENNOLTA

Lutherin ohjeita korona-aikana

Julkaisemme muutamia nostoja Martti Lutherin tekstistä Saako kristitty paeta hengenvaarallista kulkutautia? Alkuteksti Ob man vor dem Sterben fliehen möge. WA 23:338–379 (1527). Suom. Erkki Koskenniemi, Timo Nisula ja Pasi Palmu (2020). Suomensos löytyy kokonaisuudessaan Sley'n nettisivuilta.

SAAKO KUOLEMAA PAETA?

Ensiksikin jotkut ovat sitä mieltä, että kuolemaa ei pidä eikä sitä saa paeta. Koska kuolema on Jumalan meille syntiemme takia antama rangaistus, on oltava hiljaa paikallaan ja odotettava oikeassa ja lujassa uskossa kärsivällisesti hänen antamaansa rangaistusta. Toisin tekevä menettelee heidän mielestään väärin eikä luota Jumalaan. Toiset taas sanovat, että sopii hyvin paeta, varsinkin niiden, joilla ei ole hoidettavanaan virkaa.

Ensin mainittuja en halua moittaa, koska heillä on hyvä tarkoitus ja he ajavat hyvää asiaa. He puhuvat nimittäin lujasta uskosta ja heitä on kiitettävä siitä, että he tahtoisivat kaikkien kristittyjen olevan vahvassa uskossa. Eihän kuulu uskon maitovaiheeseen odottaa kuolemaa, jota pyhätkin ovat kauhistuneet ja edelleen kauhistuvat. Kukapa ei ylistäisi niitä, jotka todellakin pitävät kuolemaa mitättömänä ja alistuvat halukkaasti Jumalan piiskattaviksi. Nämä eivät lisäksi ryhdy kiusaamaan Jumalaa, kuten jatkossa käy ilmi. Asia on kuitenkin niin, että kristittyjen parissa on vain vähän vahvoja ja paljon heikkoja

uskovia eikä kaikkien niskoille voi laittaa samanlaista kuormaa. Vahvauskoinen voi juoda myrkkyä (Mark. 16:18), mutta heikkouskoinen juo siitä kuoleman. Pietari pystyi vahvana pysyessään kävelemään veden päällä, mutta kun hän alkoi epäillä ja oli uskossaan heikko, hän alkoi vajota ja oli hukkumassa. Kun vahva kulkee heikon kanssa, hänen on varottava, ettei hän juokse omaa vauhtiaan. Muuten hän juoksee pian heikon hengiltä.

SAIRAALAT OVAT HYVÄ ASIA

Tilanne on hyvä siellä, missä kaupungissa tai maassa on virkavalta, joka pitää yllä erityisiä taloja ja sairaaloita. Niissä hoitajat hoitavat ja huolehtivat ihmisistä, ja niihin tuodaan kaikista kodeista sairaat. Esi-isämme ovat kai pyrkinet luostareilla, sairaaloilla ja parantoloilla siihen, ettei jokaisen asukkaan tarvitse pitää omassa talossaan sairaalaa. Tämä olisi hienoa, kiitettävää ja kristillistä. Silloin jokaisen tulee antaa näihin runsaasti omastaan ja varsinkin esivallan.

Muutammat taas tekevät raskaasti syntiä poiketen tieltä oikealle. He ovat tyhmänrohkeita ja liian luottavaisia. He kiusaavat Jumalaa ja jättävät tekemättä kaiken varoakseen kuolemaa ja ruttoa. He halveksivat rohtojen ottamista eivätkä välttä kaupunkia ja ihmisiä, joilla on rutto ja joissa sitä on esiintynyt. He hilluvat ympäriinsä ja laskevat leikkiä asiasta, haluavat näin osoittaa rohkeutensa ja sanovat: ”Tämä on Jumalan rangaistus. Jos hän haluaa varjella meitä, kaikki sujuu hyvin ilman

lääkettä ja meidän työtämme.” Tämä ei ole Jumalaan luottamista vaan Jumalan kiusaamista.

MITEN KULKUTAUDILTA SUOJAUDUTAAN?

Syökää rohtoja. Nauttikaa sellaisia lääkkeitä, joista on apua. Savustakaa puhtaaksi talonne, pihanne ja katunne. Karttakaa ihmisiä ja sellaisia julkisia paikkoja, missä lähimmäisenne ei teitä tarvitse tai on parhaillaan toipumassa sairaudesta. Sinun pitääkin ajatella näin: ”No niin, Jumala on sallinut nyt vihollisen lähettää keskuuteemme myrkyä ja vaarallisia eritteitä. Nytpä minä siis pyydän, että Jumala armollisesti suojelisi meitä. Sen jälkeen savustan asuintilat puhtaaksi, tuuletan, jaan lääkkeitä ja otan niitä itsekin. Vältän paikkoja ja ihmisjoukkoja, jos minua ei niissä tarvita, jotten aseta itseäni vaaraan ja siten tartuta ja sairastuta muitakin ja jotta en aiheuttaisi piittaamattomuudellani muiden ihmisten kuolemaa.”

Edelleen, jos joku on saanut taudin ja on toipumassa siitä, hänen pitää pysyä kaukana muista eikä sallia kenenkään tulla lähelleen, ellei se ole aivan välttämättöntä. Vaikka sairasta tulee auttaa hänen ollessaan hädänalaisessa tilassa, kuten sanoin, myös sairastuneen tulee toivuttuaan toimia muita kohtaan niin, etteivät muut joudu vaaraan hänen takiaan eikä kukaan sen takia kuole.

Jos joku saa tartunnan, hänen pitää välittömästi eristäytyä ihmisistä tai sallia muiden eristää hänet sekä ottaa vastaan lääkkeiden suoma apu. Häntä on silloin autettava eikä häntä saa jättää ahdinkoon, kuten olen edellä tehnyt kyllin selväksi. Siten myrky ajan kuluessa haihtuu. Tämä ei hyödytä vain yhtä ihmistä, vaan koko yhteisöä, joka olisi voinut myrkyttyä kokonaan, mikäli sairauden olisi annettu riehua ja sairastunut laskettu muiden pariin.

KUVA: SILVIU COSTIN IANCU /
[HTTPS://PIXABAY.COM](https://pixabay.com)

Neljän seinän motissa - Teologian etäopiskelua

Maaliskuun koronarajoitusten vuoksi suurin osa yliopisto-opinnoista siirtyi etäopinnoiksi. Teologisessa tiedekunnassakin siirryttiin neljän seinän sisälle linoittautumiseen. Vaikka tilanne muuttui nopeasti, on yliopistoa kiitettävä tehokkaasta reagoinnista. Viikossa kurssien suoritustavat olivat selvillä koko kevään loppuun. Tämä on helpottanut suuresti työskentelyn järjestelyä. Sähköiset luennotkin ovat sujuneet pienen alkukankeuden jälkeen. Luulen kuitenkin, että ne voivat tuottaa päänvaivaa opiskelijoille, joiden vahvuus eivät ole digitaidot.

Ajattelin ensin rajoitusten tullessa, että kalenterista vapautui kunnolla tilaa monien opiskelijajärjestöiden tauottua ja että tässähän ehtii tehdä ihan mitä vaan. Olen tiennyt kasanneeni liikaa kursseja, mutta ehkä vasta nyt oikeasti sisäistin sen kun voimavarat eivät nytkään riittäneet kaikkiin kursseihin. Lisäksi osan kursseista suoritusmuoto vaihtui tentistä pitkäksi esseeksi, mikä ainakin itselleni on huomattavasti raskaampaa. Toisaalta etäopiskelu on auttanut ajan tehokkaassa käytössä. Pystyy suunnittelemaan tarkkaan oman aikataulunsa ja näppärästi valikoimaan kurssin suorittamisen kanalta keskeiset lukumateriaalit.

Aina ajankäyttöni ei ole ollut tehokasta, sillä arjessa ei ole tavallisia kiinnikkeitä ja toisinaan itsehuri pettää. Lisäksi suuri ajan lisääntyminenkin on näköharmaa, sillä paljon nyt opiskeluun vapautuneesta

ajasta on mennyt juuri niihin asioihin, jotka ovat opintojen henkistä vastapainoa. Kukaan ei pysty tankkaamaan tietoa päähänsä vuorokauden ympäri. Siksi on hyvin tärkeää varata aikaa rentouttaville asioille, kuten liikunnalle tai musiikille. Vielä keskeisempää on olla yhteydessä toisiin ihmisiin myös oman jaksamisen vuoksi. Kun seurakuntaankin pääsee vain etäyhteyksin, tarvitsee teologi vielä aivan erityisesti yhteydenpitoa Jumalaan Raamatun ja rukouksen kautta. Vähintäänkin viimeisin lienee tarpeellista meille kaikille.

EETU LEHTINEN, TEOLOGIAN
OPISKELIJA
KUVA: TUOMAS LEHTINEN

Kaste- ja lähetyskäskystä

Jokaisen STI:n jäsenjärjestön taustalla ovat puhaltaneet herätyksen tuulet. Herätysten keskellä Jeesuksen kaste- ja lähetyskäskyn merkitys usein korostuu ja tästä johtuen suurin osa taustajärjestöistä onkin perustehtävältään lähetysjärjestöjä. Tämä pätee myös Suomen Ev. lut. Opiskelija- ja Koululaislähetyskeskseen eli tutummin OPKOon.

Kaste- ja lähetyskäsky onkin monelle hyvin tuttu: ”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni: kastakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käsenyt teidän noudattaa. Ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti.” (Matt. 28:18-20)

Lähetyskäskyn toteuttamisen pohjaksi tarvitaan hyvää ja juurevaa teologiaa, ja juuri tähän tarpeeseen Suomen teologinen instituutti on pyrkinyt jo pitkään vastaamaan. Oman kokemukseni perusteella voin kertoa STI:n myös onnistuneen tehtävässään, sillä OPKOssa työskentelyn lisäksi opiskelen teologiaa Helsingin yliopistossa viidettä vuotta. Opintojeni aikana olen saanut ammentaa STI:stä paljon.

Oma ongelmani kaste- ja lähetyskäskyn suhteen on ollut sen tutuus: se on yksinkertaisesti ollut niin tuttu, että kuvittelin ymmärtäväni sen. Jokin aika sitten päädyin kuitenkin lukemaan

tekstin, joka pysäytti minut. Kirjoituksen pointti oli seuraava: kun Herramme käskyy ”opettakaa”, käsky itseasiassa kuuluu ”opettakaa noudattamaan” niinkuin kuin hän on käsenyt meitä noudattamaan.

Tahtoisinkin kysyä, kuinka usein meidän hyvä ja juureva teologiamme kulkee arjessa mukaan siten, että siitä todella seuraa Jeesuksen opetusten noudattamista? Tiedän omasta kokemuksestani, että nimenomaan tämä osa-alue on meillä teologeilla vaarassa jäädä liian vähälle huomiolle. Olemme varmaan kaikki erittäin tietoisia omasta syntisyydestämme ja puutteellisuudestamme. Mutta kuinka usein piiloudumme vajavaisuuteemme ja siten vältämme Jeesuksen sanojen noudattamisen omassa elämässämme?

TEKSTI: TONI MÄKELÄ,
OPISKELIJATYÖNTEKIJÄ,
SUOMEN EV.LUT. OPISKELIJA- JA
KOULULAISLÄHETYS (OPKO)
KUVA: ILKKA KONTTURI

KERÄYS STI:N HYVÄKSI TIMO ESKOLAN ELÄKÖITYESSÄ

Timo Eskola jää kesän lopussa eläkkeelle. Timo ehti olla STI:llä 28 vuotta tutkijana. Kiitämme Timoa näistä vuosista! Timon siirryttyä eläkkeelle STI:n työ kuitenkin jatkuu. Tarvitsemme edelleen varoja toiminnan pyörittämiseen, tilojen vuokriin, työntekijöiden palkkoihin ja STI:n kehittämiseen. Lahjoittamalla takaat STI:n toiminnan tulevaisuudessa ja koronakriisin yli. Voit lahjoittaa joko Danske Bank FI74 8000 1100 5642 45 tai Nordea FI66 1555 3000 1169 14. Tälle keräykselle on oma viitenumero: 42754

**Suomen teologisen instituutin
sääntömääräinen****KEVÄTKOKOUS****keskiviikkona 13.5.2020****Teams-etäyhteydellä
klo 16**

Käsiteltävänä ovat sääntömääräiset asiat, mm. vuoden 2019 toimintakertomus ja tilinpäätös, sekä näiden lisäksi uuden varajäsenen valinta hallitukseen.

Päätösvalta on jäsenjärjestöjen edustajilla, mutta myös kaikki tukijäsenet ovat tervetulleita. Mikäli olet tukijäsen ja haluat mukaan kokoukseen niin ilmoita sähköpostiosoitteesi pääsihteerillemme: santeri.marjokorpi@sti.fi. Saat sähköpostiisi kutsulinkin, jonka kautta voit osallistua.

STIO HYVÄKSYTTY HYY:N JÄSENJÄRJESTÖKSI

Uusi Helsingin yliopiston ylioppilaskunnan alainen opiskelijajärjestö on perustettu. Perustamiskokous pidettiin STI:ssä 23.1.2020. Koollekutsujana toimi pian valmistuva teologian opiskelija Jussi Seppälä. Paikalla oli kymmenkunta osallistujaa. Yhdistyksen nimeksi tuli STI:n opiskelijat (STIO).

Yhdistys perustettiin mm. tukemaan akateemista yleissivistystä erilaisten opintopiirien kautta sekä edistämään klassiseen kristinuskoon nojaavan tulkinnan näkyvyyttä opiskelijoiden keskuudessa.

STIO:n hallituksen puheenjohtajaksi valittiin teol. yo. Kalle Pajala.

Kuulin, että Timo Eskola olisi jäämässä eläkkeelle lähiainkoina...

Kyllä! Timolla on pitkä ja tuottelias ura takana ja hän on opettanut lukuisia teologian opiskelijoita vuosien varrella.

Kiitos Timo työstäsi STI:llä ja siunattuja tulevia eläkepäiviä!

TUOMAS LUKKAROINEN

Osoite

Kaisaniemenkatu 13 A 4. kerros
00100 Helsinki

Sähköposti ja puhelin

sti@sti.fi, etunimi.sukunimi@sti.fi
09 668 9550

Kotisivu

www.sti.fi

Pankkitilit

Danske Bank:
FI74 8000 1100 5642 45, BIC: DABAFIHH

Nordea:

FI66 1555 3000 1169 14, BIC: NDEAFIHH

Kokoaikaiset työntekijät

pääsihteeri Santeri Marjokorpio
tutkija Timo Eskola
sihteeri Kirsi Kuru

Aukiolo: lukukausien aikana klo 9–19. Korona-pandemian ja kesän poikkeavat aukiolot kannattaa tarkistaa nettisivuiltamme.

Teologinen tutkimus- ja koulutuskeskus.
Luentotoimintaa, kirjasto ja lukusali sekä seurakuntavierailuja

Julkaisee IUSTITIA-nimistä teologista aikakauskirjaa. Tiedotuslehti KULMAKIVI lähetetään tukijäsenille kuusi kertaa vuodessa.

Hallituksen puheenjohtaja

SEKL:n lähetysjohtaja Mika Tuovinen

Jäsenjärjestöt

Laestadianernas Fridsföreningars Förbund
Lähetysyhdistys Kylväjä
Lähetysyhdistys Rauhan Sana
Länsi-Suomen Rukoilevaisten Yhdistys
Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys
Medialähetys Sanansaattajat
Suomen Ev.lut. Kansanlähetys
Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys
Suomen Raamattuopisto
Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland

Talous vapaaehtoisen kannatuksen varassa.

Vuositukijäsenmaksu 40 euroa (opiskelijat 10 euroa, yhteisöt 100 euroa, ainaisjäsenyys 800 euroa). STI ottaa vastaan kirjalahjoituksia, avustuksia ja testamentteja.

Rahankeräyslupa RA/2018/904

Poliisihallituksen arpajaishallinto on myöntänyt STI:lle 9.10.2018 luvan koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta 1.1.2019–31.12.2020 järjestettävälle rahankeräykselle. Varat käytetään teologiseen ja pastoraaliseen koulutukseen, julistus- ja julkaisutoimintaan, kirjastopalvelujen ylläpitämiseen sekä palkka- ja hallintokuluihin siltä osin kuin kulut palvelevat varsinaista yleishyödyllistä käyttötarkoitusta.

Taitto Kirsi Kuru

Painopaikka Kirjapaino Hermes Oy

ISSN-L 2243-0733, ISSN 2243-0733 (painettu)
ISSN 2243-0741 (verkkojulkaisu)

SUOMEN TEOLOGINEN
INSTITUUTTI
KAISANIEMENKATU 13 A
00100 HELSINKI

Posti Green

ETUKANSI: KIRSIKKAPUU, DOMINIKRH,
[HTTPS://PIXABAY.COM](https://pixabay.com)

TAKAKANSI: MÖKKI JA KUKKA ©MIKHAIL
OLYKAINEN – [STOCK.ADOBE.COM](https://stock.adobe.com)

TAHDON PARANTAA TÄMÄN KANSAN, JOHTAA SEN ASKELIA, TAHDON ANTAA SILLE LOHDUTUKSEN.
(JES.57:18)